

Boudewijn De Groot, Avond

Nu hoef je nooit je jas meer aan te trekken
En te hopen dat je licht het doet
Laat buiten de stormwind nu maar razen in het donker
Want binnen is het warm en licht en goed

Hand in hand naar buiten kijken waar de regen valt
Ik zie het vuur van hoop en twijfel in je ogen
En ik ken je diepste angst

Want je kunt niets zeker weten en alles gaat voorbij
Maar ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij

En als je 's morgens opstaat ben ik bij je
En misschien heb ik al thee gezet

En als de zon schijnt buiten gaan we lopen door de duinen
En als het regent gaan we t'rug in bed

Uren langzaam wakker worden, zwevend door de tijd
Ik zie het licht door de gordijnen
En ik weet, 't verleden geeft geen zekerheid

Want je kunt niets zeker weten en alles gaat voorbij
Maar ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij
Ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij

Ik doe de lichten uit en de kamer wordt nu donker
Een straatlantaarn buiten geeft wat licht

En de dingen in de kamer worden vrienden die gaan slapen
De stoelen staan te wachten op 't ontbijt

En morgen wordt ik wakker met de geur van brood en honing
De glans van gouden zonlicht in je haar

En de dingen in de kamer, ik zeg ze welterusten
Vanavond gaan we slapen en morgen zien we wel

Maar de dingen in de kamer zouden levenloze dingen zijn, zonder jou

En je kunt niets zeker weten en alles gaat voorbij
Maar ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij
Ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij
En je kunt niets zeker weten want alles gaat voorbij
Maar ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij
Ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof, ik geloof in jou en mij